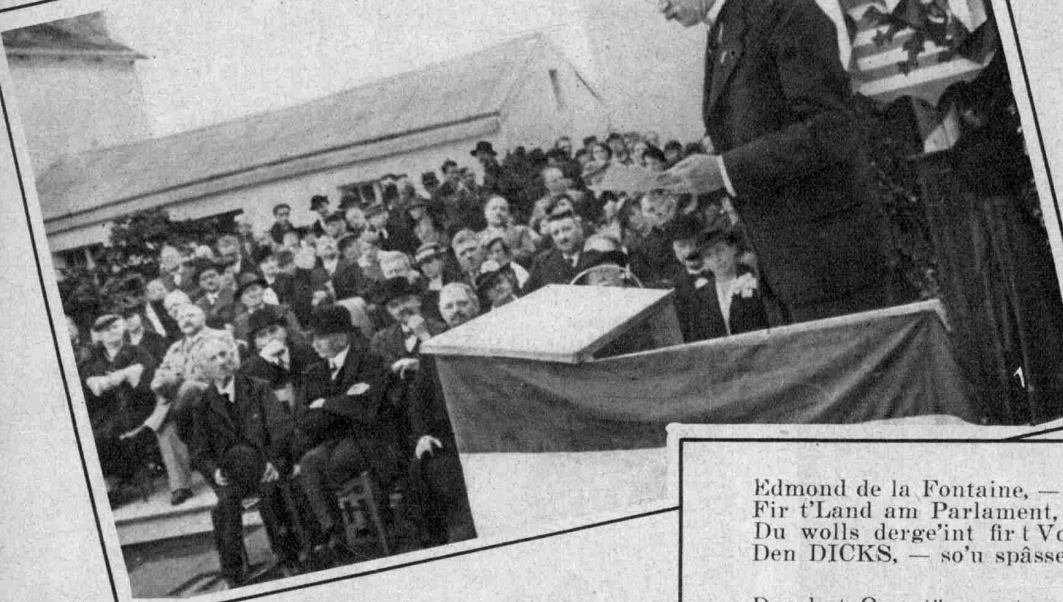

EDMOND UN DEN DICKS, den me

Edmond de la Fontaine, — dein Numm hätt könne gro'uss ginn
Fir t'Land am Parlament, als Diplomat, am Rêcht:
Du wolls derge'int fir t'Vollek zi'elen, fir all blo'uss sinn
Den DICKS, — so'u spâssech-einfach, an dach derbei so'u echt!

Durch t Oemstänn net, a weils du anescht net gekonnt,
Franse'isch an Daitsch ze schreiwen wor dir grad eendongen, —
De Wölle he'ich gestaltt, verstânnech a gesond,
Hu'es du am Heemechsto'un am le'ifsten nach gesongen.

Vun Ufank un stung bei dir fest, aus dem Veru'echt
Ons Mammesprôch ze hi'ewen, als Kand hu'es du geo'unt
A spe'iderhin et klugerweis a surchlech iwerlu'echt,
Dei Stri'ewen bei der Nohwelt ge'ing unerkannt, belo'unt.

Du schâfs aus Volleksârt a -sprôch dai Kinnekraich,
Wo'u t Sonn vu klôrem Sönn a Wôtz nie önnergo'ung;
So'u stolz a ste'idech sto'ungs de, dem Columbus glaich,
Deen trotz all Stûrm an Zwaiwel u senger Hoffnung ho'ung.

An t Sâft vum Volleksbâm hâts du e Rais geprafft,
Dat lu'ess a lu'ess erstarekt, freedech Ble'ie bréngt
An herrlech Frichter! Dat Sâft am stölle weider schafft,
So'u lãng ass Kannerfro'uhsonn aus ons alle séngt.

Bedenkt et, soots de, wat Lëtzeburgesch fir i'ech heescht:
Dâfshain a Pëtterstéck, âr Heelechsgôf, ârt Buch!
An deser Sprôch hu'es du dat allere'ischt geleescht,
Verwonnrong mus ee packen, wat durch dai Geescht geschuch!

Eng Dose Meeschterstécker hu'es du an t Land verspreeht
Matt lichter Hand, matt enger seelner Lidderkonscht;
All déng Gestalten sinn an t Volleks-wôt gekleed,
Bai dir fônd Lug a Falschheet nômmer Gnôd a Gonscht.

Dai Scholdschain an t Mumm Se'iss, an dann rôm t prächtech Ju'echt
An t Kirmesgäsch, durchzugen we'i matt Wonnerkräft,
Wi'e kann do widerstôen, so'u schlecht en opgelu'echt,
Wi'en huet net Freed a Waisheet matt Aerbel draus geräft?

Déng Lidder sinn we'i Dâ a Pärle, frösch a blank,
Si schmeechlen sech an t'Se'il erann so'u linn a licht,
A wär een och verlôss, verzoot, gedréckt a krank,
Si hu'elen heelsem vu jidd Broscht ewéh t Gewicht.

Dat vun de Misler a vum lösch'tgen Härtscht, dat bèscht,
Wann t Bidden rubblen, op de Gâssen t Fässer stinn,
An t Gli'eser keemols aidel bleiwen bis zum Rêsch,
An t Freieschen beim Greechen me'i sché'in a le'if nach ginn!

